SKOBLAR LA A DOUA TINERETE

LA 30 ANI, IUGOSLAVUL A PULVERIZAT RECORDUL FRANCEZ AL EFICACITĂȚII ȘI A TRĂIT SATISFACȚIA PRIMULUI TITLU DE CAMPION

Vedeta nr. 1 a fotbalului francez a fost anul acesta iugoslavul **Iosip Skoblar**, **„fotbalistul cel mai complet care activează actualmente în Franța"** — cum l-a caracterizat în unanimitate presa franceză de specialitate. Skoblar și-a meritat aprecierile nu numai prin jocul său de clasă, de mare finețe și spectacol, ci și prin o performanță unică în fotbalul din Franța : împreună cu **Keita** de la St. Etienne, el a doborît recordurile de eficacitate stabilite înaintea lui de **Gunnar Andersson** și **Philippe Gondet**, marcînd peste 40 de goluri într-un campionat și ocupînd, cu 44 goluri, locul 1 în concursul pentru **„GHEATA DE AUR"** organizat de revista **„France Football"**.

Interesantă este însă cariera acestui prodigios fotbalist, care a cunoscut mari satisfacții la 30 de ani (s-a născut la **11 martie 1941**), adică la o vîrstă la care mulți erau dispuși să-l considere la sfîrșit de carieră.

O MARFĂ MULT LĂUDATĂ... Skoblar și-a început cariera la OFK Beograd, pentru care a jucat pînă în 1966 și la care n-a trăit bucuria unui campionat cîștigat, ci numai a unei Cupe și a 35 de selecționări în echipa Iugoslaviei. La 25 de ani a obținut aprobarea să se transfere la Hanovra, în R.F. a Germaniei, unde a jucat în campionatul 1966/67. Dar, cum clubul vest-german avea doi jucători străini și nu-l putea folosi și pe al treilea, l-a împrumutat lui Olympique Marseille pentru un an, 1967/68. Venirea lui Skoblar la Marsilia a fost înconjurată de o publicitate zgomotoasă, dusă la exagerare. Un ziarist a scris, de pildă : **„Skoblar ? Un jucător care are în fiecare picior un... Andersson"** (faimos jucător suedez care a jucat în Franța)!... Clasa, verificată, a fotbalistului iugoslav nu avea nevoie însă de o asemenea publicitate, ca în jurul unei marfe proaste, prea mult lăudate, de care clienții se feresc... Olympique Marseille nu avea pe atunci, o echipă bună și Skoblar nu putea el singur să-i compenseze insuficiențele tehnice și tactice. Și nici nu-și putea arăta valoarea reală în mijlocul mediocrității. Un 0—5 în Cupa Franței a grăbit lucrurile și Skoblar, victimă involuntară a propriei reputații, a plătit pentru alții : a plecat înapoi la Hanovra, și curînd a fost dat uitării de marsejlezi. Mai ales că în locul lui clubul l-a adus pe suedezul **Magnusson**, primit cu mare satisfacție.

O REÎNTOARCERE TRIUMFALĂ. A trecut un an, timp în care Skoblar — revenit la Hanovra — a făcut jocuri bune, pînă cînd într-o zi marseillezii au avut ideea să-l recupereze și să-l încadreze într-o echipă reconstruită cu Magnusson, Novi, Loubet. Noi tratative cu Hanovra, de data asta pentru cedarea definitivă a lui Skoblar. Reușita negocierilor l-a readus pe Skoblar la Marsilia în 1969. Acum însă, el a putut să-și etaleze total clasa și eficacitatea sa într-o echipă pe măsura sa. Orice om, independent de calitățile sale naturale sau insuflate, depinde întotdeauna și de mediu pentru a și le exprima. Nici Pele nu poate face excepție de la această lege. În echipa întărită și mai rodată a lui Ol. Marseille, Skoblar a făcut partide mari. Un sezon bun în 1969/70 și altul scînteietor în 1970/71 iată reîntoarcerea triumfală a lui Skoblar.

PRIMUL TITLU DE CAMPION ! Cu Olympique Marseille Skoblar a gustat și din singura satisfacție pe care n-o avusese : titlul de campion. A fost marea lui ambiție din momentul în care a revenit la Marsilia și pentru împlinirea ei și-a pus în slujba echipei tot talentul și întreaga sa experiență. Și a reușit, odată cu o altă satisfacție personală : primul loc în „Gheata de aur".

Vorbind despre Skoblar, antrenorul Snella l-a caracterizat astfel : **„Este la fel de remarcabil și eficace atît în mijlocul terenului cît și în fața porții adverse. El știe să facă totul, cu ambele picioare și cu capul"**. Adăugăm că este solid construit, că are picioarele mușchiuloase, că este un voinic îndrăzneț care nu se teme de ciocnirile cu adversarii și că cunoaște toate șiretlicurile meseriei.

Un amănunt amuzant pentru acest teribil trăgător la poartă : se teme de... penaltiuri ! Acest complex îl trăiește de cînd portarul lui Rennes, Aubour, i-a apărat un 11 m. Ceea ce pare de necrezut la un maestru al șutului, un virtuos al mingilor „tăiate" sau cu efect și al loviturilor-bombă din voleu...

La fel de eficace în șutul cu stîngul ca și cu dreptul...

TRANSMITEREA BALONULUI CONDIȚIONEAZĂ VITEZA JOCULUI ȘI NU INVERS

● FOSTUL INTERNAȚIONAL MAGHIAR BOZSIK ȘI FOTBALUL DE AZI ●

Iosef Bozsik, unul dintre cei mai valoroși jucători din întreaga istorie a fotbalului maghiar, este printre puținii componenți ai valoroasei echipe a Ungariei din perioada anilor '50 care, după ce a abandonat activitatea competițională, s-a retras aproape complet din agitata lume a balonului rotund. Este totuși interesant acum să-i cunoaștem părerile asupra fotbalului de azi și de ieri pe care cu competență și generozitate le-a împărtășit de curînd în cadrul unui interviu.

— De ce nu sînteți antrenor ?

— În ziua de azi în Ungaria nu este așa de ușor să fi antrenor, căci pentru aceasta trebuie să efectuezi un studiu superior de educație fizică de trei ani. Iată de ce printre antrenori se află actualmente un mare număr de profesori de educație fizică, dar lipsiți de vocația pentru această grea meserie.

— Cum apreciați acum, după trecerea timpului, marea echipă a Ungariei a anilor '50 și în ce a constat superioritatea ei ?

— „Echipa de aur" a Ungariei a fost un ansamblu de jucători de ridicată valoare, fiecare cu adînci caracteristici proprii ; nici unul din noi nu se identifica la joc cu celălalt. În plus, noi eram animați de un accentuat spirit pe care l-aș numi pur fotbalistic, hotărît orientat spre ofensivă. Golurile pe care le primeam nu ne descurajau niciodată pentru că eram convinși că pînă la urmă, vom înscrie unul mai mult decît adversarul. Îmi amintesc că într-un meci Real Madrid — Honved spaniolii ne conduceau la pauză cu 4—1 pentru ca pînă la urmă să realizăm un senzațional 5—5 !

— Performanțele de atunci, sînt posibile în condițiile care se joacă astăzi, cînd fotbalul a evoluat foarte mult ?

— Despre ce evoluție este vorba ? Cîți jucători cu mare personalitate activează astăzi în lume ? Poate 1—2 în Anglia, cam tot atîția în R.F. a Germaniei și ceva mai mulți, poate 5—6, în Brazilia. În anii de glorie ai fotbalului maghiar din deceniul 50—60, echipa de rezerve a clubului nostru, Honved, ar fi învins multe echipe naționale. În prezent sînt mulți jucători care știu să lovească balonul, dar mult prea puțini fotbaliști adevărați.

— Ce părere aveți despre antrenorii și arbitrii de azi ?

— Cea mai mare greșeală a antrenorilor actuali este că ei împiedică pe jucători să joace și că ei construiesc drumul succesului pornind de la ideea retrogradă de a nu pierde. Acest mod de a lucra înseamnă după mine oportunism, care nu face cinste, fără viitor pentru fotbal, căruia i s-a luat astfel puțin cîte puțin din vitalitatea, din frumusețea care pasionă spectatorii. Arbitrii sînt și ei la fel de vinovați, tolerînd jocul dur și o sumedenie de faulturi.

Vremuri apuse... Bozsik, pe cînd era un as al gazonului

— Nu credeți că astăzi ritmul de joc este mai rapid ca înainte ?

— Ce ritm ? Al jucătorilor sau al jocului ? Pentru mine atîta vreme cît balonul circulă mai repede decît jucătorii (și asta va mai dura încă mult timp...), transmiterea lui va condiționa viteza jocului și nu invers. Cînd văd jucătorii alergînd ca sprinterii olimpici, dar lovind mingea de 2—3 ori într-un meci, îmi vine să rîd.

— Ce părere aveți despre actuala echipă națională a Ungariei ?

— Ea nu este mai slabă decît altele, cu excepția Angliei și R.F. a Germaniei, pe care le consider cele mai bune din Europa în ultimii zece ani. Cred că actuala noastră echipă națională poate să înfrunte orice adversar, fără nici un complex, adică de la egal la egal.

— Și individualitățile ?

— Avem pe un Albert, jucător care rămîne în tradiția noastră, dar păcat că a fost accidentat și randamentul său este mult mai redus în prezent ; avem pe un Zambo, jucător extrem de valoros, dar din păcate inconstant.

— Și Bene ?

— Bene este un finalizator de tip englez, dar un mediocru jucător de creație.

— Alții ?

— La drept vorbind, n-aș mai putea numi pe alții...

DE PRETUTINDENI

CEI MAI BUNI FOTBALIȘTI BULGARI ÎN 1970/71

Potrivit unei vechi tradiții, la sfîrșitul campionatului pe anul 1970/71 federația a alcătuit și publicat lista celor mai buni jucători de posturi ai campionatului 1970/71. Ca un ultim omagiu, post-mortem, în această listă a celor mai buni dintre buni figurează și regretatul Asparuhov :

PORTARI : Iordanov (T.S.K.A.) și Tacev (Botev Vrața)

FUNDAȘI LATERALI : Galdarski (Levski), Velicikov (Etîr Trnovo), Aladjov (Levski), Penkov (Botev Vrața)

FUNDAȘI CENTRALI : Pețev (T.S.K.A.), Jecev (Levski), B. Kolev (T.S.K.A.)

MIJLOCAȘI : Honev (Lokomotiv Plovdiv), Iakimov (T.S.K.A.), Paunov (Lokomotiv Plovdiv), Sapinov (Marek)

ATACANȚI CENTRALI : Jekov (T.S.K.A.), Asparuhov (Levski), Mihailov (Lokomotiv Sofia), Petkov (Levski)

EXTREME : Mitkov (Levski), G. Vasilev (Lokomotiv Plovdiv), U. Vasilev (Akademik Sofia), Veselinov (Levski).

UN MECI AUSTRALIA — NOUA CALEDONIE

Confederația de fotbal a Oceaniei a pus bazele unei întreceri după modelul cupelor internaționale, dar rezervată echipelor reprezentative : **Cupa Oceaniei**, programată între 30 octombrie și 6 noiembrie, la Nouméa, în Noua Caledonie. Vor participa șase echipe naționale : **Australia, Noua Zeelandă, Tahiti, Noua Caledonie, Fidji și Noile Hebride.** Jocurile se vor disputa, cîte două (unul ziua și altul în nocturnă) pe stadionul **„Route de Magenta"**, construit în 1966 cu prilejul organizării **Jocurilor Pacificului de Sud.** Ediția de anul acesta a acestor Jocuri se va desfășura în septembrie în **Tahiti. La 18 august, Noua Caledonie** va disputa la Sidney o partidă amicală în compania **Australiei.** Meciul face parte din pregătirile pentru aceste două competiții ale Pacificului de Sud.

GERD MÜLLER COMENTEAZĂ

Aflat în concediu într-o stațiune balneo-climaterică din Italia, Laigueglia, cunoscutul jucător al echipei Bayern München, Gerd Müller, a dat un interviu unui grup de ziariști. Printre altele, Müller a spus că a refuzat în ultimul timp mai multe oferte venite din partea unor cluburi din Belgia și Olanda, fără însă să precizeze care sînt aceste cluburi.

El a mai spus că la C. M. din 1974 reprezentativa țării sale va obține un rezultat mult mai bun decît cel din Mexic, unde Brazilia nu merita să cîștige. După Müller, ea a fost favorizată de climă. **„Sînt convins că dacă brazilienii ar fi jucat în R. F. a Germaniei sau Italia ei n-ar fi obținut succesul repurtat în Mexic chiar dacă în rîndurile lor l-ar fi avut și pe Pele. Fără „perla neagră", Brazilia pierde o mare parte din șansele ei la ediția viitoare a C. M. ; va fi foarte greu pentru ea să găsească un alt Pele"** — a încheiat jucătorul vest-german.

Carnet extern

C. M. PESTE TOT !

Comentariile privind viitoarea ediție a C.M., mai ales după tragerea la sorți a grupelor preliminare, sînt parcă mai numeroase ca oricînd. Și pe toate meridianele. Fierberea e mare și printre cele 17 națiuni ce alcătuiesc imensa grupă Asia — Oceania. Dacă tragerea la sorți a fost în general bine primită în Asia, există însă și excepții. Ele se numesc Japonia și Coreea de Sud și asta pentru că, indiferent că e vorba de preliminariile olimpice ori ale campionatului mondial, sînt opuse întotdeauna una alteia. Ar mai dori și alți adversari...

Supozițiile privind calificata acestei grupe sînt numeroase, dar toate părerile converg în general spre două reprezentative : **Israel** și **Australia.** Amîndouă și-au disputat în 1970 finala zonei și locul din Mexic. Este simptomatică lipsa Japoniei din acest calcul, deși după Jocurile olimpice de la Tokio, fotbalul făcuse un mare pas înainte în această țară și cunoștea o creștere tehnică și tactică tot mai frumoasă. Se pare însă că înfrîngerea din campionatul Asiei, disputat anul trecut în Thailanda, a redus din șansele niponilor. Printre outsideri se numără și reprezentativele Iranului și Coreei de Sud (campioană a Asiei, împreună cu Birmania), deși soccerul practicat în aceste țări nu are valoarea celui din Israel, Australia și Japonia.

De altfel, înscrierea unui număr atît de mare de țări din Asia și Oceania în preliminariile C.M. 1974 are ca scop și dezvoltarea în continuare a fotbalului în aceste continente. Este vorba atît de creșterea bazei materiale, cît și a nivelului de joc. Nu pe ultimul plan se află și organizarea competițiilor. Australia, de pildă, a cerut să organizeze în iunie 1972 turneul său de calificare la Sydney, dar și Indonezia a solicitat la F.I.F.A. același lucru și organizația mondială a fotbalului va decide. Subgrupa a doua va juca probabil la Kuala Lumpur sau la Bangkok, în timp ce Teheran, Tokio sau Hong Kong își dispută organizarea grupelor a III-a și a IV-a.

Cupa lumii și, implicit, fotbalul, a cucerit Asia și Oceania. **(M. T.)**

DIN FOTBALUL PROFESIONIST

IMPORT DE JUCĂTORI

Federația de specialitate din Filipine a angajat șase jucători spanioli profesioniști cu scopul de a alcătui o selecționată locală... internațională, care să dispute jocuri de propagandă în țară, în compania unor echipe străine contractate în același scop.

ÎMPOTRIVA ÎMPRESARILOR

Confederația braziliană de sport a interzis cluburilor de a încheia contracte de turnee cu o federație națională sau un club din străinătate fără autorizația sa. Confederația nu va recunoaște nici un angajament făcut prin intermediari.

SCADE NUMĂRUL SPECTATORILOR

Din 1953, cînd a fost introdus profesionismul în fotbal din Africa de Sud, numărul spectatorilor prezenți la meciurile echipelor de amatori a scăzut substanțial.

FAVORITISME

În campionatul mexican, Atlas și Pachuca trebuie să dispute un dublu meci de baraj pentru a desemna echipa care va rămîne în prima ligă și pe cea care va retrograda. Afară de cazul cînd, însă, federația — pentru a salva interesele unor anumite echipe, printre care și Atlas — nu va decide, ca anul trecut, majorarea numărului de echipe. De data aceasta la 20...